

11/05/2016 ಪ್ರಾತಃಮುರುಂ ಹಂಶಾಂತಿ ಬಾಪೋದಾದಾ ಮಧುಬನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೆ - ನೀವು ತಂದೆಯ ಬಳ ತಮ್ಮ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಅರ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ಎಷ್ಟು ನಡೆಯುತ್ತಿರಿ ಅಷ್ಟು ಶ್ರೀಷ್ಟ ಅರ್ಪಣೆವಾಗುವುದು”

ಪಶ್ಚಿಮ ಭಕ್ತಿಯ ಯಾವ ಅಭ್ಯಾಸವು ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಇರಬಾರದು?

ಉತ್ತರ: ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದುಃಖವಾದರೆ, ಬಾಯಿಲೆಯಾದರೆ ಸಾಕು ಹೇ ರಾಮ, ಹೇ ಭಗವಂತ, ಅಯೋಜ-ಅಯೋಜ ಎನ್ನುವ ಅಭ್ಯಾಸವು ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ನೀವೆಂದೂ ಸಹ ಬಾಯಿಂದ ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಬಾರದು. ನೀವಂತೂ ಒಳಗಿಂದೊಳಗೆ ಮಧುರತಂದೆಯನ್ನು ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಗೀತೆ: ಅರ್ಪಣೆಯನ್ನು ಬೀಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.....

ಹಂಶಾಂತಿ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ಸುಖ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯ ಅರ್ಪಣೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರರುಷಾಂತ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸಾಧು, ಸಂತ, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಸಹ ನಮಗೆ ಶಾಂತಿ ಬೀಳು, ದುಃಖ ದೂರಮಾಡಿ ಸುಖ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನೇ ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರನ ದುಃಖತ್ವ-ಸುಖಕರ್ತವಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಭಗವಂತನನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನೀವಂತೂ ಶೀವಬಾಬಾ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಿ, ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರನಿಗೆ ಬಾಬಾ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಂತೂ ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಗವಂತನಿಗೇ ತಂದೆಯಿಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ನಿರಾಕಾರನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲರ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದಿದೆ ಆದರೆ ನಾವೇಕ ತಂದೆಯಿಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ? ಒಬ್ಬ ಲೌಕಿಕ ತಂದೆಯಂತೂ ಇದ್ದಾರೆ ಇವರು ಎಂತಹ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರವೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಿರಾಕಾರ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಆತ್ಮವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅವರೂ ನಿರಾಕಾರನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಾವಾತ್ಮಕೂ ನಿರಾಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಸಾಕಾರಿ ತಂದೆಯಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆತ್ಮವು ಆ ತಂದೆಯನ್ನು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪರಮ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಾವು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಪರಮಪಿತನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಂಗ್ರಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಡ್‌ಫಾದರ್, ಸುತ್ತಿಂಂಸೋಲ್, ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಶ್ರೀಷ್ಟನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಲೌಕಿಕತಂದೆಯು ಶರೀರದ ರಚಯಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇವರು ಪಾರಲೌಕಿಕ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯೇ ಕುಳಿತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ತಂದೆಯ ಬಳ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬರುತ್ತಿರಿ. ದುಃಖತ್ವ, ಸುಖಕರ್ತ ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ಸುಖದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ದುಃಖದ ಹೆಸರು-ಗುರುತೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಂತೂ ಬಹಳ ದುಃಖದಿಯಲ್ಲವೇ. ಎಲ್ಲರೂ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈಗಂತೂ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದುಃಖವು ಮುಂದೆಬರಾದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಮರಣಹೊಂದಿದರೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ದುಃಖಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ‘ಅಯೋಜ ಭಗವಂತ’ ಎಂದು ಅಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರೇ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ದುಃಖವನ್ನು ಹರಣ ಮಾಡಿ, ಸುಖವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ. ಆ ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೆ, ನೀವು ಕಲ್ಲಿ-ಕಲ್ಲಿವೂ ಯಾವಾಗ ಬಹಳ ದುಃಖ, ಪತಿತರಾಗಿಜಡುತ್ತಿರೋ ಆಗ ತಂದೆಯೇ ಬಿಸ್ತಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿರಿ. ನಾನು ಕಲ್ಲಿ-ಕಲ್ಲಿವೂ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತೇನೆ, ಪಾವನಪ್ರಪಂಚದ ಆದಿ ಮತ್ತೆ ಪತಿತಪ್ರಪಂಚದ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಗಮವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದೇ ಸಂಗಮಯುಗದ ಗಾಯನವಿದೆ. ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲರ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಜಾಗೃತಮಾಡಲು ದುಃಖವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿ, ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡಲು ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಪಾರಲೌಕಿಕ ತಂದೆಯ ಬಳ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ಆ ತಂದೆಯು ಇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ, ಇವರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಬ್ರಹ್ಮಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮಗೆ ಈ ನಿಶ್ಚಯವಿದೆ - ತಂದೆಯಿಂದ ಸುಖದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಬ್ರಹ್ಮನ ಸಂತಾನರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೇ ಸುಖವಿತ್ತು ಯಾವಾಗ ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ಈಗ ಕಾಲಯಿಗ, ದುಃಖದಾಮವಾಗಿದೆ, ಅದರನಂತರ ಮತ್ತೆ ಸತ್ಯಯುಗವು ಬರುವುದು. ವಿಶ್ವದ ಜರಿತ್ತೆ-ಭೂಗೋಳವು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರದೇ ರಾಜ್ಯಬೀಳು. ಈ ಜಕ್ಕವು ಸುತ್ತುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನೀವು ನರಕವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಈಗ ಮತ್ತೆ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವು ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳ ವೃಕ್ಷವು ಬಹಳ ಜಿಕ್ಕದಾಗಿತ್ತು, ಈಗ ನಿಮಗೆ ಸ್ವಂತಿಬಂದಿದೆ, ನಾವೇ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ನಾವು ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೆಕರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ನಂತರ ಪುನರ್ಜಣಸ್ವಂತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ 84 ಜನ್ಮಗಳ ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿಯೂ ಅಂತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚವು ಹೊಸದರಿಂದ ಹಳೆಯಿದು ಬಂಡಿತ ಆಗುವುದು. ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವು ಪಾವನವಾಗಿತ್ತು, ಈಗ ಹಳೆಯ ಪತಿತಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟೊಂದು ದುಃಖ, ಕಂಗಾಲಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತವು ಬಹಳ ಸಾಹುಕಾರನಾಗಿತ್ತು, ಪವಿತ್ರ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮವಾಗಿತ್ತು, ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು, ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ಮೂಲ - 16 ಕಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣರಾಗಿದ್ದರು - ಈ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು

ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗಕೂರಿಯೇ ಇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯ ರೀತಿ-ಪದ್ಧತಿಗಳೇ ಇವೆ. ತಂದೆಯೋಂದಿಗೆ ಮಿಲನ ಮಾಡುವ ಮಾರ್ಗವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಸಿಗಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಖದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲ ಹೋಗುವ ಮಾತಂತ್ರಾ ಇಲ್ಲ, ಯಜ್ಞ-ತಪ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದೇನೂ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ. ಭಗವಂತನನ್ನು ಬನ್ನಿ ಬಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಖಸಿ, ನಾವಾತ್ಮಕಾಳಿ ತಮೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿಜಣಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮವು ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಹಾರಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಅಥಾತ್ ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಹೋಗಲು ನಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಆತ್ಮವು ಬಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಇಟ್ಟಿ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಂದ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಮೇರಿಕಾದವರೆಗೂ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಯಾರದು ಯಾರಜೊತೆ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆತ್ಮವು ಬಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಅದು ಹಾರಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಪತಿತರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇ ಪತಿತ-ಪಾವನ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ತಿಖಸುತ್ತಾರೆ - ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವು ಪತಿತವಾದಾಗಲೇ ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಪತಿತಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಜ್ಬರೂ ಪಾವನರಿಲ್ಲ. ಗಂಗೆಯು ಪತಿತ-ಪಾವನಿ ಎಂದು ತಿಖಯುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾನ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನಿರಿಸಿಂದ ಯಾರೂ ಪಾವನರಾಗಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವು ಪತಿತ, ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವು ಪಾವನವಾಗಿದೆ. ನಿಂದಿಗೆ ಬೇಕಿದ್ದಿನ ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬಂದಿದ್ದಿರಿ. ನಿಂದು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವು ಸತೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿತ್ತು, ಅದೇ ಈಗ ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಅದು ಯಾವುದೇ ಗಂಗಾಸ್ವಾನದಿಂದ ಸತೋಪ್ರಧಾನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡುವುದು ತಂದೆಯ ಕರ್ತವ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಬಾಕಿ ನಿರಿನ ನದಿಗಳಿಂತೂ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆ, ಮೊಳಗಳಿಂದ ಮಳಿಸುರಿಯುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಬಂದುವೇಳೆ ನಿರಿನ ನದಿಗಳು ಪಾವನ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪಾವನ ಮಾಡಿಬಂತಿರುತ್ತು, ಪಾವನರಾಗುವ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ಇವರ ಮೂಲಕ ತಿಖಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮವಿದೆ. ಶಿವತಂದೆಯು ತಿಖಸುತ್ತಾರೆ - ನನಗೆ ನನ್ನದೇ ಆದ ಶರೀರವಿಲ್ಲ, ನಿಮಗೆ ಕಲ್ಪಕಲ್ಪವೂ ತಿಖಸಲು ಇವರಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಿಂದು ತಮ್ಮ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಪದ ಆಯಸ್ಸನ್ನು ಲಕ್ಷಾಂತರ ವಷಟಗಳಿಂದು ಹೇಳಬಂತಾರೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಖಸುತ್ತಾರೆ - ಇದು 84 ಜನ್ಮಗಳ ಜಕ್ಕವಾಗಿದೆ, 5000 ವಷಟಗಳಲ್ಲಿ 84 ಲಕ್ಷ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಖಸುತ್ತಾರೆ - ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಂದು 16 ಕಲಾಸಂಪೂರ್ಣರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ನಂತರ 2 ಕಲೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು, ಮತ್ತೆ ನಿಧಾನ-ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಲೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಹಳೆಯಿದಾಗುತ್ತದೆ. ದ್ವಾರಪರ-ಕಲಯುಗಕ್ಕೆ ಪತಿತಪ್ರಪಂಚವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಈ ಮಾತುಗಳು ಯಾವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲ. ನನಗೇ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನಾನು ಯಾವುದಾದರೂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತೇನೆಯೇ? ನಾನು ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯವನ್ನು ತಿಖದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದವರಿಗೆ ಈ ಜ್ಞಾನವಿರಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅದೆಲ್ಲವೂ ಭಕ್ತಿಯ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ, ನಾವು ಪಾಟಿಗಳು, ನಿಂಜರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಗುಣವಿಲ್ಲ, ತಾವೇ ದಯಿತೋರಿಸಿ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಮೇಲೆ ದಯಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಷ್ವಾತ್ಮಿಶ್ರೇಷ್ಠ ಅದೃಷ್ಟವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ರಾಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ವಕಿಲು, ಕೆಲವರು ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ, ಅದು ವಿಕಾರಿ ಅದೃಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ನಿಮ್ಮದು ಈಶ್ವರನ ಮೂಲಕ ಅದೃಷ್ಟವು ಬೆಳಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ದುಃಖತೆ-ಸುಖತೆನೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ತಂದೆಯ ವಿನಿ: ಮತ್ತಾ ಯಾರೂ ಓದಿಸಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಕುಳತು ಆತ್ಮರೋಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನನ್ನ ಶರೀರವೆಂದು ಆತ್ಮವೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ, ನನ್ನ ಆತ್ಮವೆಂದು ಶರೀರವು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಶರೀರದ ಒಳಗೆ ಆತ್ಮವಿದೆ, ಇದು ನನ್ನ ಶರೀರವೆಂದು ಆತ್ಮವೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಾನಾತ್ಮನನ್ನು ನೋಯಿಸಬೇಕಿ ಎಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮವು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೇಳುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಆತ್ಮವು ಹೇಳುತ್ತದೆ - ನಾನು ಒಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಇಟ್ಟಿ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ನಾವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನರಕವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಪುನಃ ನಿಂದು ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾಗುವ ಪುರುಷಾಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ತಂದೆಯೇ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಸತ್ಯಯುಗಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹವರು ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಯಾದರು ಎಂದು ಯಾವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಇದು ಸುಜ್ಞಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ನರಕವಾಗಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಸತ್ಯರೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೊಂದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಬಂದು ಭೋಜನವನ್ನು ಫೀಲ್ಕರಿಸಿ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ನರಕದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ? ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ನಿಂದು ನರಕದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಿರೆ? ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲ ಇಷ್ಟಾದರೂ ತಿಖವಳಕೆಯಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಖಸುತ್ತಾರೆ - ಈಗ ಈ ಕಲಯುಗವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಜಳುವುದು. ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಂದು ಮಕ್ಕಳು ಯಾರು ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೇ ಅವರು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಬಂದು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಯಾರು ಕೊಟ್ಟರು? ತಂದೆ. ನೀವೀಗೆ ತಂದೆಯು ಮೂಲಕ ಯೋಗ್ಯರಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸರಕವಾಸಿಗಳಿಂದ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ತಂದೆಯು ತಿಂಡಿನ್ನುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಾನಂತರ ಪರಮಧಾಮದಲ್ಲಿರುತ್ತೇನೆ. ಸರಕವಾಸಿ, ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳು ನೀವೇ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಆತ್ಮರ ನಿವಾಸನ್ಥನವೇ ಶಾಂತಿಧಾಮವಾಗಿದೆ, ನಂತರ ನೀವು ಸುಖಧಾಮದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ಇದು ದುಃಖಧಾಮವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಇದರ ವಿನಾಶವಾಗುವುದು. ಭಗವಂತನು ಬ್ರಹ್ಮಾತನುವಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲನ್ನುತ್ತಾರೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಂಡಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನು ಬಂದನೆಂದು ಅವರು ತಿಂಡಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ಕೃಷ್ಣನ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಬಂದರೆಂದೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಭಗವಂತನೆಂದು ಹೇಳಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನಂತರ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಎಲ್ಲರ ಮುಕ್ತಿಧಾತನು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪರಮ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ತಂದೆಯಿಂದ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ತಿಂಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಸತ್ಯಂಗಪ್ರ ಮತ್ತೊಽಪ್ಯವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರು ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸತ್ಯವಾದ ಗುರುವಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಬಾಕಿ ಗಂಗಾನೀರು ಹಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಇದು ಹಾಪಾತ್ಮರ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಹಣಿಯನ್ನು ಇಂದಿಯಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸತೋಪ್ರದಾನರಿಂದ ತಮೋಪ್ರದಾನರಾಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವು ಭಕ್ತಿಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅಯ್ಯೋ ರಾಮ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಿಮಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೇ ಭಗವಂತ ಬಸ್ಸಿ, ಹೇ ರಾಮ ಎಂದೂ ಹೇಳಬಾರದು ಆದರೆ ಅನೇಕರಲ್ಲಿ ಈ ಅಭಾವನವಾಗಿಜಣಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂತಹ ಶಭ್ದಗಳು ಬಂದುಜಡುತ್ತವೆ. ತಂದೆಯು ತಿಂಡಿನ್ನುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನೀವು ನನ್ನ ಬಂಗ ಬಂದುಜಡುತ್ತಿರಿ. ಒಬ್ಬರನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಂಡಿನ್ನುತ್ತಾರೆ - ನಿಮ್ಮದು ಇದು ಅಂತಿಮಜನ್ಮವಾಗಿದೆ, ಈಗ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಂತೆ, ಮತ್ತೆಂದೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರು ತಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಡೂಗಳಿಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಮೂಲತಃ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರುದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಕ್ರಿಷ್ಣಿಯನ್ನು ಧರುದವರೆಂದೂ ಹೆಸರನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಭಲೆ ತಮೋಪ್ರದಾನದವರಾದರೂ ಸಹ ಕ್ರಿಷ್ಣಿಯನ್ನು ಧರುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತಿರಿ ಆದರೆ ಪತಿತರಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ತಮಗೆ ಹಿಂಡೂಗಳಿಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ. ದೇವತೆಗಳಿಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮೂಲತಃ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಮರೆತುಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೂ ದೇವತಾಧರುದವರೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಓಕೆಂದರೆ ವಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ದೇಹಾಭಮಾನವಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಗೆ ಬಹಳ ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಂಡಿಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಾಧು-ಸಂತ ಮೋದಲಾದವರಿಲ್ಲ. ನಾನು ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಇಂತಹವನಾಗಿದ್ದೇನೆ - ಇದೆಲ್ಲವೂ ದೇಹಾಭಮಾನವಾಗಿದೆ. ನೀವೀಗೆ ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ, ನೀವು ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಂದರೆ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೈಕೆಲನ ಮಾಡುತ್ತಿರಲ, ಬುದ್ಧಿಯು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಲ. ನೀವು ಒಬ್ಬ ಪ್ರಿಯತಮನ ಪ್ರಿಯತಮೆಯರಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಎಲ್ಲರ ಸದ್ಗತಿದಾತನು ಒಬ್ಬ ಪ್ರಿಯತಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವಾಗ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಸದ್ಗತಿ ಸಿಗುವುದೋ, ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವುದೋ ಆಗ ಅವರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ದುಃಖ ಹೆಸರು, ಗುರುತೂ ಸಹ ಮಾರ್ಯವಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಬೇಕದ್ದಿನ ತಂದೆಯಿಂದ ಸ್ವರ್ಗದ, 21 ಜನ್ಮಗಳಾಗಿ ಸದಾ ಸುಖದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಿರಿ, ಮತ್ತೊಽಪ್ಯವ ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರರು ಯಾರನ್ನೂ ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶಿವತಂದೆಯು ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದು ಭಾರತವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶಿವಜಿಯಂತಿಯನ್ನೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ತಂದೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತುಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್ಯಾದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಾಂಶ:

1. ವಿಧೀಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಅರ್ಥಷಾಖನ್ನು ಶ್ರೀಷ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದೇವತೆಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾವನರಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಮನಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತೆ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ಶ್ರೀಗಳಿಂದ ಕೆಲನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲಾಸಾಗಿ ಕೇಳಲೂಬಾರದು, ಹೇಳಲೂಬಾರದು.

**ವರದಾನ:- ಸದಾ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ದೂರವಾಗಿ, ಪ್ರಾತೀಸ್ವರೂಪ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ ಮಾಡುವಂತಹ
ಸದ್ಬುಧಿವಂತ ಭವ**

ಯಾವ ಮಕ್ಕಳು ತನ್ನ ಜೀವನದ ದೋಷಿಯನ್ನು ತಂದೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ನನ್ನದೆಂಬುದನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮತದಲ್ಲಿ ಮನಮತವನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ ಅವರು ಸದಾ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ಪ್ರಾತೀಸ್ವರೂಪ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೇ ಸದ್ಬುಧಿವಂತರು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸದ್ಬುಧಿವಂತಯವರು ಜರುಗಾಗಳನ್ನೂ ಬಳುವಳಿಯಿಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಸ್ವಭಾವ-ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ಘಟಕಣಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಯಲು ಆಧಾರವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಸದಾ ತಂದೆಯನ್ನು ಜೊತೆಗಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ನಾಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಹಾತ್ವವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಸದಾ ಹಣಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ತೋಽನ್ಮಾ:- ಯಾರು ಸುಖದಾತ ತಂದೆಯ ಸುಖದಾಯ ಮಕ್ಕಳದ್ವಾರೆ, ಅವರಬಳ ದುಃಖದ ತರಂಗಗಳ ಬರಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.